

[Koføed.]

skal jeg på venstres vegne anbefale lovforslaget om folketingsvalg i Grønland og tilsige en velvillig behandling af det.

Jørgen Andersen: De allerede fremførte argumenter til fordel for lovforslaget deles også af det radikale venstre. Vi kan anbefale det til gennemførelse.

Poul Dam: Også vi kan anbefale lovforslaget, der er en naturlig følge af ændringerne i folketingsvalgloven for Danmark.

Der er nogle tekniske detaljer, jeg gerne vil have lov til at drøfte i et udvalg, men det kan der jo også blive lejlighed til.

Rosing: Det foreliggende lovforslag om ændring af folketingsvalgloven for Grønland har vi fra grønlandsk side ikke nogen særlige bemærkninger til, men kan udtrykke vor tilfredshed med.

Det må konstateres, at de forestående ændringer ikke alene er korrektioner efter den her gældende lov, men også opfyldelse af et gammelt ønske blandt vælgerne i Grønland. Det gælder punkterne 2 og 4 i § 1. Om pkt. 2 om en ny affattelse af lovens § 8, stk. 5, vil jeg sige, at det har været og er en nødvendighed i disse opstillingskredse, hvor befolkningens, om jeg så må sige, folkevandring sikkert er meget mere mærkbar i Grønland end i det øvrige rige.

Uden yderligere bemærkninger vil vi anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for Grønland (A. C. Normann): Jeg vil gerne takke for den enstemmige tilslutning, der fra ordførernes side er givet til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Kaj Andresen): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at nedsætte angående forslag til lov om ændring af valgretsalderen til folketinget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om totalisatorspil.

(Lovforslaget (nr. 166) findes i tillæg A. sp. 3389, fremsættelsen i tidenden sp. 5151).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne takke ministeren for det fremsatte lovforslag om ændring af lov om totalisatorspil. Jeg finder den argumentation rigtig, der er anført i bemærkningerne om, at væddeløbsbaner af den ene og den anden art: cykelbaner, galopbaner, travbaner, er ude i meget store økonomiske vanskeligheder på grund af stærkt stigende udgifter. Det er i hvert fald for hovedparten af disse væddeløbsbaner årsagen.

Men jeg har også en fornemmelse af, at det er ikke den eneste og ikke den væsentligste årsag til de stigende udgifter for de to største væddeløbsbaner i Danmark, nemlig væddeløbsbanen i Charlottenlund og væddeløbsbanen på Amager. Disse to baner har gennem det sidste par år ført en ualmindelig ubehagelig indbyrdes krig, som for mig at se er en væsentlig årsag ikke alene til deres egen dårlige økonomi, men også til dårlig økonomi for i hvert fald cykelbanen i Ordrup og væddeløbsbaner andre steder i Danmark, en krig, som jeg ikke synes det kan være vores opgave her i tinget at betale fortsættelsen af. Men jeg er bange for, at ministeren med sit lovforslag om, at gevin-

[Lysholt Hansen.]

sterne til spillerne skal gå ned med 5 mill. kr. eller 4 pct., faktisk lader spillerne, som er uskyldige i den strid mellem de to københavnske baner, som ofte har en meget personlig karakter, betale for, at denne strid kan fortsætte.

Jeg har prøvet at regne lidt på, hvad forslaget om 4 pct.s nedsættelse af gevinsterne til spillerne betyder i penge. Ministeren skriver selv i bemærkningerne, at det er ca. 5 mill. kr. på grundlag af omsætningen på væddeløbsbanerne sidste år og måske 4,5 mill. kr. på grundlag af omsætningen i indeværende år. Jeg tog den sidste officielle løbedag, weekenden lørdag den 27. og søndag den 28. marts, gjorde omsætningen op for alle de hestevæddeløbsbaner, vi har i Danmark, og prøvede at regne ud, hvordan lovforslaget ville virke for denne ene weekend. Disse baner havde i denne weekend en omsætning på 1,5 mill. kr. En 4 pct.s nedsættelse er ca. 60.000 kr. Af disse 60.000 kr. vil de 82 pct. gå til Charlottenlund-, Amager- og Århusbanerne, og tilbage til alle de øvrige baner i Danmark vil der være 18 pct. Af de 60.000 kr. vil yderligere alene 64 pct. gå til Charlottenlund og Amager, altså på årsbasis et sted mellem 3 og 3,5 mill. kr. til dem at slås videre for. Det synes jeg sådan set ikke kan være en opgave for os herinde at bidrage til.

Jeg nævner netop de to baner, fordi det er dem, der har ført en strid, som ikke har tjent det sportslige, som jeg anser for noget meget væsentligt inden for både trav- og galopporten. De har ført striden så hårdt med hinanden, at det har ramt galopbaner og ikke mindst cykelbanerne. Jeg vil gerne sige, at trav- og galopporten efterhånden er blevet mere end en sport, det er også blevet en forretning. Der er landmænd, der har meget, meget stor fornøjelse i deres bedrift af hesteavl, hvis grundlag er, at man har travbaner land og rige rundt. Men det er lige så givet, at cykelbanerne både i Odense og Århus og i København er fundamentet for den gode reklame, som vore meget dygtige cykelryttere giver Danmark, og skal disse cykelbaner eksistere, er det nødvendigt, at de har totalisatorspillet som fundament. Nu har så krigen i København mellem de to travbaner ført til, at omsætningen både på heste- og cykelbanerne er faldet

sådan, at de i virkeligheden er truet på deres eksistens.

Derfor vil jeg gerne, om vi kan drøfte lidt nærmere i udvalget, om den udformning, ministeren har givet lovforslaget, nu også er den rigtige.

Nu har jeg selv med en af banerne at gøre, Lolland-Falsters Væddeløbsbane, og jeg kan nævne, at i den ene weekend, jeg her tog frem, havde Lolland-Falsters Væddeløbsbane en omsætning på 43.000 kr. godt og vel og en udgift til præmier på godt 10.000 kr.; den ville ved ministerens lovforslag få en ekstra indtægt på 1.746 kr. Jeg må måske sige til ministeren og tinget for at gøre klart, hvor alvorligt det er, at på en sådan dag er der med alle andre indtægter, som denne bane oppebærer, et overskud på 1.346 kr., når alle udgifterne er afholdt, til at betale banens daglige drift, personale, vedligeholdelse. Det kan simpelt hen ikke gå rundt.

Derfor ville jeg gerne, om vi kunne forhandle os til rette med ministeren om at finde en ordning, så vi først og fremmest støttede de mindre baner. Det er nemlig et grundlæggende fundament for at køre videre. Lad mig igen nævne den lille bane, jeg kender bedst til, Lolland-Falsters Væddeløbsbane. Med 3 mill. kr. i omsætning sidste år gav den dog immervæk 230.000 kr. til staten i afgift. Det ville være synd, hvis den og en række andre baner land og rige rundt skal gå ned og hjem, men de er truet. Jeg ved, at man i øjeblikket arbejder med at oprette en ny væddeløbsbane i Billund, selvfølgelig fordi det i en tid med så megen fritid som vores er med til at forme og udvikle en egn, at den har de ting, som hører med til fritidslivet for mange mennesker, og som mange interesserer sig for. Vi må skabe et eksistensgrundlag for dem.

Desuden har vi, ministeren og jeg, jeg som finansudvalgsmedlem og ministeren som finansminister, en økonomisk interesse. Efter det finanslovforslag, vi vedtog forleden dag, får staten bare fra disse væddeløbsbaner en indtægt på 21 mill. kr. På indeværende år er der budgetteret med en indtægt på 23 mill. kr., og sidste regnskabsår fik vi 22.347.000 kr. i indtægter ved disse spil. Det er altså ikke småpenge.

Jeg har også en løsning, som måske var en udvej. Nu er jeg jo ikke nogen Glistrup,

[Lysholt Hansen.]

men jeg kan da pege på en lille ting, som hr. Glistrup godt kunne have taget med. Der vindes på vore væddeløbsbaner rundt regnet mindst 60-70 mill. kr. om året, men jeg ved ikke, hvor mange ligningskommissioner der nogen sinde har set nogen af disse penge opgivet på selvangivelsen; jeg tror ikke, det er ret mange. Jeg er næsten sikker på, at ikke engang $\frac{1}{2}$ mill. kr. af disse gevinster figurerer, som de skal, på selvangivelserne. Hver en øre, der tjenes på en trav-, galop- eller cykelbane, ved duevæddeløb, eller hvad det er, skal opgives, og det eneste, man har lov at modregne, er indsatsen i selve løbet. De penge kommer ikke med. Der sker altså en slags skattesnyderi. Hvis man gjorde op, hvor stor omsætningen er, og så gik over til at følge det princip, der gælder for andre præmier, præmieobligationer bl. a., at der svares en afgift på 15 pct. beregnet af den del af præmiebeløbet, der overstiger 200 kr., og fik pengene med det samme, så undgik man, at disse mennesker skulle gå med en dårlig samvittighed eller sende småbørn eller andre, hvem de nu hiter ud af at få sendt af sted, hen at hente gevinsten, når de har været heldige at have en rigtig V-5 til 3.000 kr. eller 8.000 kr. Hvorfor skal vi ikke også her skabe rene linjer, sådan at de kan skrive på deres selvangivelse med den store glæde, hvormed folk vinder: jeg vandt den 4. juli så mange penge, og dem har jeg betalt de 15 pct. af med det samme.

Det er mange penge, ministeren ville få ind, mange flere end de 5 mill. kr., der er tale om her. Jeg tror, der ville være noget at gøre godt med over for banerne, og så ville man i hvert fald være god og venlig over for de mennesker, der i dag snyder i skat. Man må ikke sige, at man godt kan forstå dem, men de fleste har, når året er omme, et drønende underskud af deres spil på væddeløbsbanerne, derom er jeg ikke i tvivl. Jeg synes, man skulle prøve at legalisere det.

Vi havde i finansudvalget ministerens forgænger oppe til en drøftelse af disse ting i forbindelse med den nedgang, der var tale om i afgifterne på finansloven med 2 mill. kr., fra 23 til 21 mill. kr., og vi var enige med hr. Poul Møller om, at det måske var en bedre udvej, jeg anviser her. Jeg håber, vi møder samme velvilje hos ministeren, når

vi i et udvalg nu får lejlighed til at drøfte tingene.

Erik Hansen (Vejle amt): Det var jo en interessant redegørelse, vi fik her fra hr. Lysholt Hansen. Jeg ved ikke, hvor meget konkurrencen banerne imellem vedrører dette lovforslag. Jeg har altid forstået det sådan, at socialdemokraterne var ivrige tilhængere af så fri konkurrence som muligt. Jeg mener også, der må have lov til at være konkurrence banerne imellem. Det andet er de sportskonkurrencer, der foregår, og dem skal vi også være med til at fremme. Vi vil gerne være med til at hjælpe disse væddeløbsbaner med den lempelse, der ligger i lovforslaget.

Dette med, om man skal betale 15 pct.s afgift, er vi villige til at se på i et udvalg. Man kunne jo nedsætte den totalisatorafgift, som banerne i øvrigt giver, men det vil vi gerne se på. Jeg kan dog sige, at i mit arbejde som ligningskommissionsmedlem har jeg haft lejlighed til at se, at de ærlige folk, der bor ude på landet — dem findes der jo nogle af — har opført en gevinst på 13.000 kr. fra en travbane, og jeg har set andre gevinster opført. Man kan ikke stå her og sige, at alle folk er skattesnydere. At spille skal de have lov til, de har fornøjelsen af at spille, de har glæden af at vinde, og så tror jeg også nok, langt de fleste er så venlige at betale den skat, for det er alligevel let tjente penge, og dem vil man gerne betale en lille smule skat af.

Men vi vil da gerne se på de problemer, der kan være, i et udvalg og kan anbefale lovforslaget.

Søren Jensen: Jeg kan stort set tilslutte mig de bemærkninger, der er gjort af de to foregående ordførere. Lovforslaget tager sigte på at bedre økonomien i vore hestesports- og cykelvæddeløbsforeninger, og det vil vi fra venstres side gerne medvirke til. Heste- og cykelsport er både gode og sunde interesser, og det ville være kedeligt, om foreningernes og banernes økonomi udviklede sig sådan, at flere af de, formoder jeg, små baner, som hr. Lysholt Hansen har talt så kønt om i dag og tidligere, skulle komme i den situation, at de måtte lukke. Vi kan derfor i venstre tilslutte os ministerens for-

[Søren Jensen.]

slag, hvorefter en større del af indskudssummerne i totalisatoren kan stilles til rådighed for foreningerne og anvendes til at dække de stigende udgifter og forhåbentlig til at bedre økonomien i væddeløbsforeningerne i det hele taget.

Men det kan i denne forbindelse være naturligt at fremdrage et spørgsmål, som har været rejst i forbindelse med forberedelserne til dette lovforslag, nemlig betimeligheden af, at en procentdel af afgifterne også øremærkes til støtte for hesteavlssarbejdet. Dette avlsarbejde drejer sig i dag først og fremmest om sportsheste, og det har nu grebet meget om sig. I betragtning af, at der importeres heste for op imod 7 mill. kr. om året og ofte materiale af tvivlsom karakter for os at se, der mener at have en lille smule forstand på heste, så finder jeg, at det må være naturligt, at vi også ser lidt på dette problem i det udvalg, der allerede er ytret ønske om at få nedsat.

Men allerede nu kan jeg på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af lovforslaget, og så vil vi behandle de problemer, der er rejst, i det udvalg, som forhåbentlig bliver nedsat.

Martin Pedersen: Jeg vil gerne på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse. Det er jo ikke noget stort lovforslag, men det er interessant derved, at man rækker nogle væddeløbsbaner en hjælpende hånd, uden at det koster statskassen en øre. Det er ellers meget ofte sådan, at når vi fra statens side skal støtte det ene eller det andet, betyder det en mindre indtægt for staten. Det gør det ikke i dette tilfælde. Jeg vil gerne sige, at vi naturligvis med interesse vil drøfte de enkeltheder, som hr. Lysholt Hansen var inde på. Også hele spørgsmålet om beskatningen af gevinsterne vil vi se på med interesse, og jeg anbefaler altså lovforslaget til en velvillig videre behandling her i tinget.

Arne Larsen: Socialistisk folkepartis folketingsgruppe har indgående behandlet dette lovforslag, men vi tager nu meget afslappet og lidenskabsløst på det. Jeg forstod på hr. Lysholt Hansen, at han havde megen lidenskab i denne sag, og det har han selv-

følgelig lov til, det kan være smukt og rigtigt i mange tilfælde.

Jeg har forstået det således, at på grund af de stigende omkostninger og driftsudgifter har både hestevæddeløbsbaner og cykelbaner med totalisatorspil anmodet om ændringer i totalisatorloven. Ministeren har imødekommet dette ønske med det fremsatte lovforslag, hvorefter banernes økonomi forbedres noget. Det er gjort op til ca. 4,5 mill. kr. om året. Denne forbedring af økonomien sker ikke ved beskæring af nogen statsindtægter eller afgifter; det er helt og holdent spillerne selv, det går ud over, idet det er forholdet i fordelingen af spilleindtægterne mellem spillerne og banerne, som foreslås ændret. Om det så betyder nedgang i totalisatoromsætningen, ja, det vil jo vise sig, men det har vel heller ikke nogen synderlig stor betydning.

Vi kan give tilslutning til lovforslaget. Jeg havde egentlig håbet, at vi havde kunnet klare det uden udvalgsbehandling, men da der nu er begæret udvalgsbehandling, og da der nu er rejst spørgsmålet om at beskattede totalisatorgevinsterne, kan jeg godt se, at det er nødvendigt, men vi tilsiger da en velvillig behandling af lovforslaget.

Finansministeren (Ninn-Hansen): Det var dog en vældig pæn modtagelse, samtlige ordførere gav lovforslaget, og det takker jeg for. Jeg har endda indtryk af, at modtagelsen var så venlig, at jeg kan regne med en gennemførelse, selv om lovforslaget er fremsat efter den 15. marts. Der er jo ingen forpligtelse, folketinget afgør selvfølgelig fuldt ud, om vi skal have det igennem i denne samling; men jeg forstår, at det vil man være med til, og jeg er også bange for, at formålet ville blive i nogen grad forspildt, hvis vi ikke gennemfører forslaget nu.

Formålet er jo, som flere ordførere har været inde på, at gennemføre en ændring, sådan at vi kan sikre banerne bedre, end tilfældet er i øjeblikket. Vi kunne vel tværtimod risikere, at nogle af banerne, de mindre baner, ikke ville kunne videreføres, hvis vi blot lod den nuværende lov virke videre. Da vi gerne vil yde en støtte til banerne på grund af de sportslige præstationer, der er både inden for heste- og cykelsporten, og for hestesportens vedkommende også på grund

[Finansministeren.]

af den hesteavl, vi lægger vægt på at kunne fortsætte, har vi med dette lovforslag imødekommet ønskerne om at få en forbedring for banerne.

Derimod er det ikke det, hr. Lysholt Hansen betegnede som krigen imellem travselskaberne, der bevirker, at vi foreslår en ændring. Jeg vil da gerne sige, og det gælder både for cykelsporten og for hestesporten, at når disse sportsgrene får mulighed for den støtte, som kan opnås derigennem, at de har tilladelse til totalisatorvirksomhed, så regner vi også med, at de opfører sig fornuftigt og lægger vægt på det, vi andre lægger vægt på, nemlig de sportslige præstationer, og ikke på indbyrdes diskussioner, som vi har set det nogle steder inden for disse sportsgrene. Jeg går også ud fra, at ledelserne såvel inden for cykelsporten som inden for hestesporten vil lade det, der må være det afgørende for dem, stå i spidsen for deres arbejde.

Der var ingen, der stillede forslag om, at staten skulle aflevere midler, og det er jeg taknemlig for. Derimod blev der stillet forslag om, at man kunne gennemføre en ændring, som efter hr. Lysholt Hansens opfattelse skulle kunne give flere midler til staten. Ja, det er muligt, det kan gøres, og jeg vil meget gerne være med til at overveje både en ændring af forslaget, som det er fremsat, hvis vi kan finde frem til noget bedre — det ville altså være nogle mindre ændringer — og også den større ændring, som blev omtalt. Jeg er antagelig ikke mere naiv end hr. Lysholt Hansen, og derfor ved også jeg godt, at selv om det principielt skulle betyde provenutab for staten, hvis spillerne kun skulle betale 15 pct. i stedet for at indtægtsbeskattes, så kan vi nok regne ud, at det forholder sig anderledes, idet de pågældende indkomster ikke selvangives.

Der er imidlertid nogle praktiske vanskeligheder forbundet med at gennemføre den ordning, hr. Lysholt Hansen omtalte. Når de første 200 kr. er fritaget for de 15 pct.s afgift, så kan der jo ske det, at mange af spillerne kun går ind med mindre spillebeløb, og hvis de gør det, så giver det et stort administrativt besvær for banerne, uden at staten får afgiften hjem. Vi skal i hvert fald være opmærksom på, når vi drøfter det, at

der kan være sådanne praktiske vanskeligheder, men jeg synes, det er udmærket med et udvalg, hvor vi kan få gennemgået den mulighed og også det problem, hr. Lysholt Hansen nævnte i forbindelse med, at vi skal tænke på de mindre baner. Jeg gør dog opmærksom på, at når de store travbaner får så megen lettelse ud af dette forslag, så skyldes det jo, at de har en meget stor omsætning i forhold til de andre baner.

I øvrigt takker jeg for bemærkningerne. Hr. Arne Larsen sagde, at hr. Lysholt Hansen lagde megen lidenskab for dagen. Det synes jeg ikke. Jeg synes næsten, at viden- skab passede bedre på den tale, hr. Lysholt Hansen holdt.

Lysholt Hansen: Jeg vil også gerne sige til hr. Arne Larsen, at dette lovforslag kan i hvert fald ikke sætte mig i affekt, men trods alt interesserer det mig, fordi jeg ved, at det er noget, der optager mange, mange mennesker, både dem, der interesserer sig for cykelsport, og dem, der interesserer sig for hestesport af den ene eller den anden art. Det er måske noget, som for mange herinde synes småproblemer, men de er nu ikke små. Det er noget, der berører mange mennesker hver eneste weekend i deres fritid.

Jeg vil gerne takke ministeren for det meget imødekommende svar, som lå helt på linje med det, forgængeren gav i finansudvalget. Det er da rigtigt, at hvis vi skal lave en ordning med de 15 pct., så man har betalt sin skat af pengene, så skal vi selvfølgelig finde en praktisk udvej at gøre det på. Den tror jeg også jeg kan anvise — ud fra min videnskabelige indstilling til disse ting — så det kan vi snakke om i udvalget.

Jeg vil også mene, at vi måske lige skulle se på, om de mennesker, der får betroet en bevilling til at drive totalisatorspil, også bindes sådan, at de skikker sig vel. Der er jo desværre sket det, at man ikke har skikket sig så vel, fordi man ikke har kunnet tåle hinanden. Sagen er jo, at den krig, der har været ført i København, har drejet sig om det ene, at man skulle kvæle den ene bane, og dermed har man trukket en række andre helt uvedkommende med i løbet. Kvæler man den ene bane, så vil ministerens indtægt på 21 mill. kr. hurtigt rasle et stykke ned, og den interesse har staten i hvert fald ikke. Enten man nu er i opposition eller i

[Lyshøit Hansen.]

regering, så er vi enige om, at de indtægter skal i hvert fald ikke gå nedad, nærmere den modsatte vej.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Kaj Andresen): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om tilskud til og udligning mellem kommunerne.

Valgt blev: *Poul Schlüter, Hagen Hagensen, Erik Hansen (Vejele amt), Asger Jensen, A. Chr. Andersen, Jens Chr. Christensen, Holger Hansen, Niels Helveg Petersen, Arthur Jacobsen, Martin Pedersen, Ove Hansen, Gorrsen, Hans Hækkerup, Egon Jensen, Hans Lund, Axel Ivan Pedersen og Gert Petersen.*

Første næstformand (Kaj Andresen): Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om mindstepriser for fisk har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlem af folketinget Nordqvist har meddelt mig, at han ønsker til justitsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren motivere, hvorfor arbejdsstyrken i politiets efterretningstjeneste — både politifolk og kontordamer — stiger, samt redegøre for, hvad der forstås ved „præventivt“ arbejde, og om efterretningsvæsenets personale selv afgør, hvad der forstås ved „lovlig politisk virksomhed“?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets spørgetid onsdag den 28. april d. å.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 16. april, kl. 11 med følgende dagsorden:

1) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere.

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri.

3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme og lov om afgift for ekspedition af udstykningssager.

4) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om kongelig udnævnelse og åremålsansættelse af visse tjenestemænd.

5) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om fritidsundervisning m. v.

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Revision af lærermangelsloven).

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om handelshøjskoler.

8) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring af valgretsalderen til folketinget og forslag til lov om ændring af lov om folketingsvalg i Grønland.

9) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring af lov om totalisatorspil.

Mødet hævet kl. 14.11.